

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
12. ROČNÍK - LEDEN 2014 - ČÍSLO 123

FARNÍČEK

*Jakub Uličník se svými rodiči
ve Fryštáckém živém Betlémě 2013.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Jeden rabín prchal s manželkou a malým synem před nacistickou policií. Za bouřky musel v noci přeplout jezero. Jejich loďka se ve vlnách převrátila a ženu se synem pohltila voda. Rabín se je snažil zachránit, ale marně. Z posledních sil doplaval ke břehu. Vyčerpaný a zničený bolestně klesl na kolena, zvedl ruce k nebi a modlil se: „Bože Izraele, utekl jsem až sem, abych ti mohl lépe sloužit, abych mohl zachovávat

tvá přikázání a světit tvé jméno. Ty jsi učinil tohle všechno, abys zkoušel mou víru. Já vím, že ty můžeš všechno. Ale i kdybys mě chtěl svést, abych opustil tvé cesty, můj Bože, přísahám, že se ti to nepovede. Můžeš mi zasazovat tvrdé rány, vzít mi to nejlepší i to, co je mi nejdražší, můžeš mě mučit až k smrti. Ale nikdy v tebe nepřestanu věřit. Budu tě milovat vždycky a všude, tobě navzdory.“

Tento příběh je z knížky Osvěžení na duši od Bruna Ferrera.

***

Je trochu provokativní, ale dobře vystihuje naši křehkost i křehkost druhých a zároveň oddanost Bohu ve VÍŘE a LÁSCE. Ano, můžeme i v tomto roce ztratit mnohé, ale neztratíme Boha, lépe řečeno ponecháme si víru, naději a lásku i přes nepřízeň života, protože v Bohu se všichni setkáváme.

Proto Vám žehnám na začátku nového roku, abychom dokázali společně vytvářet mnohá Bohu milá díla a radujme se z lásky lidí i Boží.

**Požehnaný, láskou a životem naplněný rok 2014
Vám přeje otec Miroslav.**

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

- * Aby člověk nevypadal někdy jako blázen, musí si tak někdy počínat.
- * Ani moudrému neuškodí naslouchat hloupému, pokud dobře radí.
- * Ať děláš, co děláš, psu ocas nenarovnáš.
- * Ač krtek pod zemí chodí, přece se ukrýt nemůže.
- * Až se najím, půjčím ti lžici.
- * Až zloděj dlouho své kousky tropí, přec ho lýčený brod stopí.
- * Bez auta život pomalý, s autem někdy krátký.
- * Běda tomu domu, kde tele rozkazuje volu.
- * Budou-li mě dobrým bít, neuvěřím, že je dobré.
- * Bližší košile než kabát.

PASTÝŘSKÝ LIST K ROKU RODINY

Na začátku nového liturgického roku (o první neděli adventní), zaslal olomoucký arcibiskup Jan Graubner všem věřícím pastýřský list. Zabývá se v něm tématem rodiny, kterému bude věnován celý rok 2014, a vyzývá zejména k rodinné modlitbě.

„Začínáme nový církevní rok, v němž budeme věnovat zvláštní pozornost rodině,“ zmiňuje ve svém listu arcibiskup Graubner a dodává: „Jednak proto, že si v roce 2014 připomeneme dvacáté výročí Roku rodiny vyhlášeného Organizací spojených národů, jednak proto, že bez uzdravení rodiny nemůžeme očekávat zlepšení situace ve společnosti, jejíž jsme součástí.“ Popisuje pak některé neblahé jevy v naší společnosti a dodává: „Základem každého státu je rodina. Pokud ta není zdravá, nemůže dobře fungovat ani stát.“

Za této situace je podle něj úkolem věřících zejména to, aby sami budovali zdravé a pevné rodiny. „Protože místní církev tvoříme všichni společně, prosím každého z vás o spolupráci. Během roku se budeme snažit učinit několik společných kroků,“ upozorňuje olomoucký arcibiskup a dodává, že v adventu bude zvláštní pozornost věnována modlitbě. Díky ní se totiž „upevňuje identita rodinné církve“ a její členové mohou „čerpat z Božího pramene základní živiny,“ ujišťují se o Boží lásce, zakouší Boží pomoc, prosí za druhé a učí se odpouštět.

Arcibiskup Graubner pak všechny věřící vyzývá k alespoň jednomu „kroku správným směrem“: „Kde se nemodlíte společně vůbec, začněte aspoň krátkou modlitbou před společným jídlem. Kde se modlíte jen občas, modlete se častěji. Kde se modlíte denně, pokuste se svou modlitbu zlepšit.“ Upozorňuje dále, že v jednotlivých životních obdobích se prožívání modlitby mění a je nutné hledat její nové, vhodné podoby.

Olomoucký arcibiskup přidává i konkrétní podněty k oživení rodinné modlitby. Zmiňuje mezi nimi například hojnější využití modlitebních textů i písní z Kancionálu, který může nyní v adventu sloužit také k procvičení koled pro společný zpěv u rodinného betléma. Upozorňuje také na brožurky Malé školy modlitby, které byly v uplynulém roce využívány k pořádání modlitebních kurzů ve farnostech. „Letos bych rád, abyste si takový kurz udělali v rodinách, a tak našli něco, co vaši modlitbu obohatí, co vás posune ve společném duchovním životě,“ vyzývá arcibiskup Graubner a dodává, že brožury si lze opatřit na každé faře.

-vybral pn-

ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ MORAVA

Adventní koncert ZUŠ Morava se v našem kostele konal už po desáté. Také letos jsme mohli slyšet slavná díla klasiků světové hudby. Součástí akce byla i výstava prací žáků výtvarného oboru s náboženskou tematikou. Chtěli bychom ještě jednou poděkovat všem účinkujícím za nádherný kulturní zážitek.

V programu se představil Komorní orchestr učitelů a žáků ZUŠ Morava, sbor Cantica laetitia a také někteří sólisté (mj. Kája Odstrčilová).

SVATÝ MIKULÁŠ V NAŠEM KOSTELE

V neděli 8. prosince po desáté mši svaté se rozzářily oči mnoha fryštáckých dětí, které pravidelně se svými rodiči navštěvují nedělní bohoslužby. Zazněl zvoneček a chrámem prošla velebná postava patrona našeho kostela i s andělským doprovodem. Krátké přivítání otcem Dibelkou (*ten dokonce oblíbenému světcí políbil jeho biskupský prsten a přivítal ho ve Fryštáku*) a pak už se rozdávaly dárečky. Poděkování patří všem, kteří tuto milou nadílku připravili. Odměnou jim byl i tentokrát úsměv v dětských tvářičkách a pocit, že vykonali – stejně jako svatý Mikuláš – „něco“ dobrého pro ty nejmenší. Patří jim za to naše srdečné Pán Bůh zaplat.

Také v závěru roku 2013 (v tradičním termínu 25. 12.) se na fryštáckém náměstí Míru sešly zhruba tři stovky lidí – u živého Betléma. I tentokrát je čekal pořad, který připravili organizátoři z naší farnosti. Samozřejmě nechyběli „Ježíšek, Panna Maria a svatý Josef“. Rolí se zhostila rodina Uličníkova s chlapečkem Jakubem, pastýři, tři králové, Herodes a další postavy. Chybět nemohla ani schola, která vše provázela svými „andělskými“ vánočními zpěvy. Všem účinkujícím i organizátorům za to patří velký dík. Poděkovat bychom chtěli také všem dárcům. Letos se vybralo celkem 8.890 korun a vybrané prostředky budou poskytnuty organizaci ADRA, která zajišťuje humanitární pomoc Filipínám postiženým tragickou živelní katastrofou – tajfunem Haiyan. Velký dík patří i fryštácké firmě Rudolf za bezplatné zapůjčení pódia. **Tak snad se u dalšího Fryštáckého živého Betléma opět za rok všichni ve zdraví sejdem.** -pn-

EVANGELIZAČNÍ FARNÍ BUŇKY

Ve dnech 14. - 17. 11. 2013 se v domě Komunity Blahoslavenství v Dolanech konal 1. seminář o Farních evangelizačních buňkách v ČR. Semináře se zúčastnili i členové mezinárodního koordináčního týmu farních evangelizačních buněk (FEB) z farnosti St. Eustorgio z Milána.

Co o FEB říká jejich zakladatel don Pigi Perini?

„Systém farních evangelizačních buněk je jeden z účinných způsobů uskutečňování posledních slov Ježíše, které adresuje svým učedníkům: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření“. Skrze evangelizační buňky se farnost stává reálně rodinou Boží, domovem, kde je každý přijat, kde je mu nasloucháno, kde má své místo, ale také kde může žít velice konkrétně svou spoluzodpovědnost za společenství místní církve. Společenství farnosti se tak stává místem setkání s Bohem, ve kterém se každý učí být svědkem v prostředí, ve kterém žije: v rodině, mezi přáteli, uprostřed sousedů, mezi kolegy v práci, nebo mezi těmi kteří sdílí podobné zájmy. Ježíš nás učí evangelizovat „jdouc cestou“, v prostředí ve kterém se uskutečňuje náš život.“ Každoročně se v Miláně už více jak 20 let uskutečňuje mezinárodní seminář o tomto systému. Probíhá ve farnosti St. Eustorio, kde tento systém obnovy farnosti vznikl.

Zde je část promluvy dona Pigi Periniho:

„Milí bratři a sestry. Ať je pochválen Pán Ježíš Kristus. A kdybych se Vás na začátku zeptal: „Proč jste sem přijeli?“ Určitě odpověď, kterou byste mi mohli dát je jiná než odpověď, kterou byste mi dali na začátku. Alespoň pro mnohé z Vás, kteří se účastní poprvé tohoto semináře. A tuto otázku kladu každý rok. A za těch 24 let jsem vždy našel odpovědi, které se lišily. Ale jedna věc je jistá. Nepřišli jste ze zvědavosti. Proč? Protože o Nové evangelizaci se mluví kdekoli na světě. Proto si myslím, že to, co Vás skutečně pohnulo k tomu, abyste sem přišli, je nutnost opravdové Nové evangelizace, u které nechcete chybět. Krátce se podíváme na takovou chronologii. O této nezbytnosti Nové evangelizace již mluvil papež Pavel VI. A to roku 1975. Budu Vám vyprávět něco, co se mi stalo. Byl jsem velkým kamarádem Pavla VI., často jsem navštěvoval jeho dům, jídával jsem u jeho stolu, a on mi svěřil i všechny své příbuzné, různé synovce a prasynovce. A když psal nějaký dokument, tak jsem jej vždy četl s velkým zájmem.

Na počátku roku 1975 jsem si koupil dokument a četl jsem ho. Jednalo se o apoštolskou výzvu „Evangelii Nuntiandi“. A když jsem našel v článku 14 tuto frázi, kterou přečtu, zůstal jsem opravdu ohromen a překvapen. Papež zde říká: „Znovu potvrzujeme, že příkázání hlásat evangelium všem lidem je základním posláním církve“.

DOKONČENÍ

Evangelizovat je ve skutečnosti milost. Je to vlastní povolání církve. Její nejhlubší identity. Naslouchejte dobře: „Církev existuje, aby evangelizovala“. Ale to, co se mi v tu chvíli stalo, bylo velmi velké překvapení. A po jedné návštěvě u otce Michaela Eiverse ve Spojených státech na Floridě jsem pochopil smysl těchto slov. A zeptal jsem se sám sebe: „Ale já, co já pro to dělám v mém kněžském úřadě?“

Ano, já jsem člověk, který patří do církve, záleží mi na evangelizaci, a mohl bych říct, že všechno, co říkám a co dělám, je v pořádku pro evangelizaci, ale“ ... ale takovým zvláštním způsobem. Protože ne s vědomím, že církev existuje proto, aby evangelizovala. Maximálně jsem došel k takové nepřímé evangelizaci. Například jsem otevřel oratoř, aby tam mohly být děti a mohly si hrát, abych je u toho mohl učit. Ale to není ještě pořad evangelizace. Nebo jsem například chodil se skauty do hor, abych k tomu jejich skautskému dobrodružství dal nějaký křesťanský tón. Ale ani to nebyla evangelizace. A proč? Protože jsem neměl jako cíl zvěstování jména Ježíšova. Je to velmi nadšené hlásání. Když po papeži Pavlu VI. papež Jan Pavel II. napsal dokument *Christifideles laici* (jsme v roce 1983), tak jsem pochopil, že papež Pavel VI. byl pravdu prorokem Nové evangelizace.

Protože papež řekl: „Laici, právě proto, že jsou členové církve, mají povolání a poslání (o čemž jsme mluvili, jak si pamatujete), aby byli těmi, kteří zvěstují evangelium. Není to nějaký úkol vést poutě nebo konat velké poutě s farníky, ale aby se laici stali těmi, kteří zvěstují evangelium. A k tomuto jejich dílu jsou uschopnění a zavázání, tzn. že mají tuto schopnost i povinnost skrze křesťanské svátosti a skrze dary Ducha svatého. Ale každý z nás si říká: „Já k tomu nejsem připraven...“, co chceš, abych říkal?“ A já odpovídám: „Byl jsi pokřtěn?“ Zeptám se Vás: „Byli jste pokřtěni?“ (odpověď) „Ano!“ „Přijali jste dary Ducha svatého?“ (odpověď) „Ano!“ „Pomalou, pomalou, pomalou..“ Protože kdybyste se mne zeptali, zda jsem obdržel dary Ducha svatého, také bych odpověděl „ano“. Ale ještě další otázka: „V čem spočívají tyto dary Ducha svatého?“ Je 7 darů Ducha svatého, ale často ani semínko, ani malý kousek těchto darů nemá někdo v srdci, protože je třeba se setkat s Duchem svatým, abychom mohli říct ano...“

připravil lk

Více informací k tomuto tématu najdete na:

<http://www.evangelizacnibunky.cz/>

KŘEŠŤANSKÁ RODINA

Pokud chceme být křesťanskou rodinou, je dobré se čas od času zamyslet nad tím, nakolik je náš způsob života v souladu s naší vírou. Soustředíme se na to, co je podstatné, abychom krásné slovo „křesťanská“ nezatížili hromadou předsudků či nálepek, které vzdalují a rozdělují tam, kde by měla vládnout svoboda a společenství.

Křesťanská rodina je rodina pokřtěných. Naše křesťanská identita nespočívá na našich názorech nebo způsobu života, ale na Bohu, který ve křtu dává sám sebe. Křesťany z nás dělá Bůh. Křest každého člena rodiny není jen krásná, více či méně vzdálená vzpomínka ani pouhá životní etapa, jakýsi iniciační rituál. Přirovnat ho můžeme spíše ke zrození pramene: pramene živé vody, kterou nám Ježíš přislíbil, pramene Boží lásky, ze kterého můžeme bez ustání čerpat. Pro křesťana není určující jeho sociální či politická zodpovědnost, ale jeho křest. Být křesťanem v první řadě znamená být pokřtěn, obdržet tento mimořádný dar. **Křesťanská rodina je také rodinou hříšníků.** Jak často býváme v pokušení myslet si, že abychom byli dobrou křesťanskou rodinou, musíme být rodinou dokonalou! Z pýchy a především z nedostatečné důvěry v Boží milosrdenství se můžeme starat hlavně o to, abychom dobře působili navenek a abychom odpovídali tomu, co si pod „správnou křesťanskou rodinou“ představujeme; všechno, co naší představě neodpovídá, odsouváme stranou. **Křesťanská rodina je na cestě k Bohu!** Na východisku nezáleží, jsme si jisti, že dojdeme k cíli pod podmínkou, že se vždy znovu vydáme na cestu, že po pádu nezůstaneme ležet na zemi, že uznáme svou chybu, když z cesty sejdem. K cíli dorazíme jedině tehdy, když s neochvějnou důvěrou vložíme svou ruku do ruky Ježíšovy a odmítneme jak sebeuspokojení, tak skleslost.

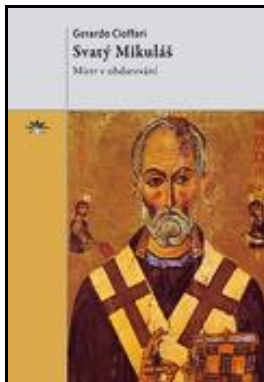
Křesťanské rodiny jsou povolány k tomu, aby veškerou svou důvěru vkládaly v Boha: to však neznamená čekat se založenýma rukama, až Bůh všechnu práci udělá za ně! Žít jako křesťan znamená modlit se, ale také působit uprostřed dnešního světa. Víra nás v žádném případě nezbavuje povinnosti získat určité schopnosti, abychom mohli ve světě zdárně působit, nezbavuje nás povinnosti vyhrnout si rukávy a pracovat, zapojit se do politického života, do práce v odborech, vědeckého výzkumu a podobně. Křesťané neprožívají něco jiného než druzí lidé, ale prožívají to jinak (nebo se o to alespoň snaží!). Vzorovou křesťanskou rodinou je Svatá rodina. Maria, Josef a Ježíš žili ve své vesnici úplně obyčejně jako kterákoliv jiná řemeslnická rodina. Nedělali nic mimořádného, ale všechno dělali s mimořádnou láskou: s láskou, která nebyla pouze lidská, s láskou nadpřirozenou, která je ve všem spojovala s Otcem. Tato nadpřirozená láska všechno mění. Křesťanskou rodinu nelze redukovat na její vertikální rozměr, ale tento rozměr je prvořadý.

Vybráno z knihy Christine Ponsardové: Víra v rodině

GERARDO CIOFFARI - SVATÝ MIKULÁŠ – MISTR V OBDAROVÁNÍ

Svatý Mikuláš, fantastická postava, zralá světecká osobnost z Myry (v dnešním Turecku), nám již od dětských let vstupuje do života. Kniha s bohatými ilustracemi objasňuje četné legendy, které se k jeho obdivuhodnému životu vážou. Autor komentuje také ojedinělou sbírku uměleckých předmětů z mikulášovské tematiky, nacházející se v italském Bari, kde je světec jednak pochován a kde je zároveň největší výzkumné centrum jeho úcty.

Mikuláš se narodil ve městě Patara v římské provincii Asii do křesťanské řecké rodiny. Běžně se počítá, že se tak stalo mezi lety 280/286, ale udávají se i dřívější termíny, z nichž nejzazší mluví o roku 250. Byl velmi zbožný a po smrti otce měl dědictví rozdat chudým. Někteří z toho odvozují, že v té době byl už váženým knězem či biskupem. Obecně se předpokládá, že se stal biskupem (či nejvýznamnějším knězem) v Myře (nyní Demre v Turecku) kolem roku 300 a to ve velmi mladém věku. Během Galeriova a Maximinova pronásledování křesťanů byl patrně vězněn. Během rozkvětu křesťanských komunit za Licinia již byl zcela jistě biskupem Myry a to patrně velmi oblíbeným a rozsáhle činným v oblasti dobročinnosti. Zúčastnil se Prvního nikajského koncilu, kde se tvrdě postavil proti přívržencům ariánství. Mikuláš z Myry zemřel patrně 6. prosince (podle některých historiků jde možná o fabulaci mající podložit umístění jeho svátku na tento den, aby nahradil pohanský svátek zrození Diany, římské bohyně lovu) v rozmezí let 345–352. Pohřben byl původně v Myře, avšak v 11. století, když se Byzantská říše potácela pod útoky četných nájezdníků, stala se Malá Asie součástí islámského světa. Pád Mikulášova hrobu do rukou muslimů vyburcoval italské námořníky, kteří v roce 1087 Myru přepadli a ostatky odvezli do Bari (prázdný sarkofág stojí v Demre dodnes). Kryptu s Mikulášovými ostatky posvětil roku 1089 papež Urban II. Jako všichni světci této doby nebyl svatý Mikuláš nikdy oficiálně prohlášen svatým, jeho uctívání se prostě stalo součástí víry širokých vrstev a zvolna se šířilo. K největší expanzi dochází od 8. století v Rusku, jehož je patronem. Za svatého ho uznávají všechny křesťanské církve, které úctu ke svatým praktikují. U pravoslavných jde o neuctívanějšího světce (pomineme-li Pannu Marii), velmi oblíben je též v Nizozemí, Německu a USA. Po světě jsou rozesety desetitisíce kostelů zasvěcených svatému Mikuláši, mimo jiné např. Basilica di San Nicola v Bari, kde jsou uchovávány jeho ostatky. Také náš fryštácký farní kostel je zasvěcen tomuto obdivuhodnému světci. Takže pokud se o něm chcete dozvědět více, přečtěte si tuto knihu.

Více informací na www.refugium.cz

NEJZNÁMĚJŠÍ POUTNÍ MÍSTA EVROPY – LEVOČA (SLOVENSKO)

Je tu další část naší společné cesty po nejznámějších křesťanských poutních místech Evropy. Tentokrát se zastavíme u našich východních sousedů ve slovenské Levoči.

Levoča vznikla ze dvou původních slovanských osad, které pravděpodobně zpusťovali Tataři v roce 1241. Nejstarším písemným dokladem, v němž se objevuje název Levoča (jako „Leucha“), je listina Bély IV. z roku 1249. V roce 1271 se Levoča stala hlavním městem Společenstva spišských Sasů. Již v roce 1317 je připomínána výslovně jako královské město.

Příznivý vývoj města vyvrcholil na přelomu 15. a 16. století a umožnil vznik takových uměleckých skvostů, jakými je dílo Mistra Pavla z Levoče v městském Kostele svatého Jakuba. Levoča si svou urbanistikou a hradbami zachovala charakter středověkého města. Je městskou památkovou rezervací a díky množství památek a uměleckých skvostů patří mezi nejkrásnější historická města na Slovensku. Nejvýznamnější a jedinečnou památkou je gotický Kostel svatého Jakuba, obsahující 11 gotických a renesančních křídlových oltářů, včetně nejvyššího dřevěného gotického oltáře na světě (18,6 m), jehož autorem je významný pozdně-gotický řezbář Pavel, zvaný Mistr Pavel z Levoče.

Bazilika Navštívení Panny Marie na Mariánské hoře v Levoči patří mezi nejstarší poutní místa východního Slovenska. Pouť se zde koná každoročně 2. července. Kaple na Mariánské hoře byla výrazem díků „Spišáků“ za jejich záchranu na tomto místě během tatarského vpádu v letech 1241 - 1242. V roce 1247 zde byla postavena první kaple, kterou dal později opravit levočský farář Jindřich. Mariánský svátek Navštívení Panny Marie se spojuje s příchodem františkánů - minoritů do Levoče v roce 1311. Farář Květoslav dal v roce 1470 kapli přestavět na gotický kostel a byla tam instalována gotická socha Panny Marie.

Poslední přestavba kostela se uskutečnila v letech 1906-1914.

Nový kostel byl vysvěcen známým spišským biskupem Janem Vojaššákem dne 2. července 1922.

Z poutního místa pro věřící latinského i řeckého obřadu z východního a středního Slovenska se postupně stalo celoslovenské poutní místo. Papež Jan Pavel II. povýšil kostel Navštívení Panny Marie 26. ledna 1984 na menší baziliku. O jedenáct let později 3. července 1995 se zde konala za jeho přítomnosti zatím největší pouť, které se zúčastnilo přes 650.000 lidí.

KALENDÁRIUM LEDEN 2014

- 1.1. Slavnost Panny Marie, Matky Boží
- 2.1. Památka svatých Basila Velikého a Řehoře Naziánského
- 5.1. 2. neděle vánoční
- 6.1. Slavnost Zjevení Páně – Tří králů
- 12.1. Křest Páně
- 17.1. Památka svatého Antonína, opata
- 18.1. Památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů
- 19.1. 2. neděle v mezidobí
- 24.1. Památka svatého Františka Saleského
- 25.1. Svátek obrácení svatého Pavla
- 26.1. 3. neděle v mezidobí
- 28.1. Památka svatého Tomáše Akvinského
- 31.1. Památka svatého Jana Boska

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2014

Stejně jako v uplynulých letech vždy v prvních lednových dnech můžeme v našem městě a přilehlých obcích potkávat skupinky tříkrálových koledníků. Ve dnech 3. – 5. ledna 2014 obchází fryštské domácnosti tito poslové dobrých zpráv o narození

Krista, poslové dobré vůle a naděje.

Přejeme všem Fryštsčanům pokojný nový rok a předem děkujeme za vaši štědrost v této nelehké době.

Dobrovolná Charita Fryšták.

***

Připomínáme, že v lednu 2013 vybralo 17 skupin koledníků ve fryštské farnosti celkovou částku 87.306 korun. Výtěžek byl použit na sociální účely a zhruba polovina této částky byla určena pro občany Fryštáku, jeho okolních částí a Lukovečka.

**ZVEME VÁS NA
14. DISÁCKÝ PLES**

007

**V sobotu 11. ledna od 19.30
v sále DISu ve Fryštáku.**

**Hraje skupina LORD
z Hroznové Lhoty.**

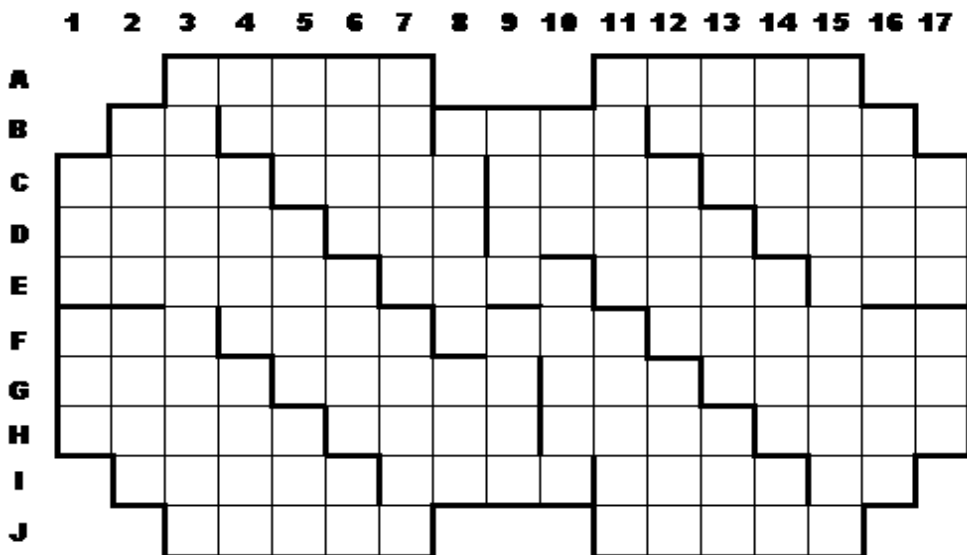
Vstupné 80,- Kč

(počet vstupenek omezen).

Na Vaši návštěvu se těší pořadatelé.

KŘÍŽOVKA NA LEDEN

Vodorovně: A. Leník, syntetické vlákno. – B. Chemická značka cínu, obloha, černí práci, druh ryby. – C. Palivo, cíl, naše město, světová strana. – D. Střed vesnice, bývalé lotyšské platidlo, stavební kámen, roční období. – E. Malý svazek, náš herec, jihokorejské město, ústřední rada družstev (zkr.). – F. Římsky 1995, mořský pták, český malíř, bulharská lihovina. – G. Otvor, mozol, rusky „tato“, rosol. – H. Posvátný obraz, letadlo, italská měna, trup. – I. Ušlechtilé kovy, město v Tanzánii, silné provazy, citoslovce smíchu. – J. Mravověda, korálové útesy.

Svisle: 1. Osobní zájmeno, římsky 1501. – 2. Být vstoje, součást krabice. – 3. **I. DÍL TAJENKY.** – 4. SPZ Prahy, Jožka, francouzské město. – 5. Půda, průhledná hmota, arabské mužské jméno. – 6. Kainův bratr, úřední spisy, iniciály Krásnohorské. – 7. Pražský podnik, ženské jméno. – 8. Nemoc sliznic, papoušek. – 9. Drobná mince, súdánské město. – 10. Žencova potřeba, ženské jméno. – 11. Goniometrické funkce, husarský kabát. – 12. Římsky 49, zákop, mongolský rolník. – 13. Naděje na výhru, promoční místnost, souhlas. – 14. Lichokopytník, arch papíru, chemická značka hliníku. – 15. **II. DÍL TAJENKY.** – 16. Druh psa, kilogramy. – 17. Pokolení, slovensky „jak“.

Nápověda: I. Nata, 4. Anet

Tajenka z minula: ...byli lidé na sebe hodnější.

připravil František Záloha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 4. 1. 2014 v nákladu 250 ks.